

Mirjam Verschure

Ben ik het ZELF?

Over de spirituele zoektocht van een pastor,
die twijfelt aan het bestaan van God

Uitgeverij Oorsprong

Eerder schreef Mirjam:

*Dag lieve jij, dag – Verhalen en tips van een ritueelbegeleidster
om zelf een uitvaartplechtigheid vorm te geven*

Copyright

© 2023 Mirjam Verschure | Uitgeverij Oorsprong

Eerste druk november 2023

ISBN 9789461013880

NUR 728

Eindredactie: Natalie Noom

Correctie: Aag Kramer

Trefwoorden:

Spiritualiteit, pastor, kerk, mediumschap,
Sri Ramana Maharshi, Wie ben Ik?, Zelf, God.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van
Uitgeverij Oorsprong, Postbus 583, 7400 AN Deventer

www.uitgeverijjoorsprong.nl

De uitgever en de auteur hebben ernaar gestreefd de rechten met betrekking tot de
illustraties volgens de wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen
zekere rechten te doen gelden, kunnen zich alsnog tot de uitgever wenden.

Inhoud

Voorwoord	7
Inleiding	9
1. God?	11
2. Theologie?	15
3. Pap	21
4. Boos op God	29
5. Theodicee	33
6. Een ongewoon gesprek met God	37
7. India	45
8. Zitten	49
9. Snoep	53
10. Reiki	59
11. Toverij	63
12. Christus in mij	67
13. Helende Reis	73
14. Het spookt in de pastorie	79
15. Mijn vader	83
16. Levend en wel	89
17. Naam	91
18. Aura	95
19. Bak water	101
20. Appel	105
21. Oefenen, oefenen, oefenen	107
22. Militair	111
23. Het Zelf?	117
24. Punt	121
25. Hoe belangrijk is het?	127

26. Louise	129
27. Rouw	131
28. Examen	135
29. Gidsen	139
30. Healing	143
31. Yogananda	149
32. Journalist	151
33. Een andere taal	159
34. Kinderen voor honderd roepie	167
35. Wiskunde	171
36. Mantra's	177
37. Karma	181
38. Welke anderen?	185
39. De stilte als passie	187
40. Hartaanval	191
41. Voorbij de hartaanval	195
42. Donderwolken	201
43. Een leeg scherm	205
44. Sri Ramana Maharshi	211
45. De wereld is een illusie	215
46. Spin	219
47. Verlangens	227
48. De bedoeling	233
49. Het Zelf	241
50. Onvoorwaardelijke liefde	245
51. God	247
Meditatie om je bewust te zijn van het Zelf	250
Dankwoord	251
Voetnoten	253

Voorwoord

Mirjam heeft een aantal jaren geleden de driejarige opleiding aan de Academie voor Mediumschap afgerond in Naarden. In iedere ontmoeting zag ik haar nieuwsgierigheid en openheid om het vak mediumschap te ontdekken. Die nieuwsgierigheid kwam voort uit een ernstig en diep verlangen om zichzelf en God beter te leren kennen. Gaandeweg kreeg Mirjam het mediumschap goed in de vingers en was het duidelijk dat ze professioneel als medium zou kunnen gaan werken.

Tijdens een van de lesdagen maakte ik contact met een dierbare van Mirjam. De boodschap luidde: 'Je gaat een boek schrijven.' Een paar weken later vertelde Mirjam dat ze daar al veel over nagedacht had en dat ze graag een boek over mij wilde schrijven. Vele mooie gesprekken volgde, waarin het duidelijk werd dat Mirjam haar lange zoektocht naar God prachtig op papier kon verwoorden.

De opzet van het boek veranderde. Het zou een boek worden over háár zoektocht, waarin ik een stukje heb mogen meelopen. Tijdens de opleiding was de spirituele wereld vertrouwd geraakt voor Mirjam, daar genoot ze van. Toch bleef het antwoord op de lang gestelde vraag onduidelijk: wat of wie is God?

Ik heb enorm veel respect voor Mirjam in haar oprechte zoeken en zich kwetsbaar opstellen als ze niet begreep wat ik over God, het Zelf, het Hart, de Wezenlijke Natuur, zei. Ze is door de jaren heen steeds meer gaan begrijpen dat het antwoord niet in het hoofd te vinden is.

Aangezien we allemaal getuige zijn van een toenemende belangstelling voor de vraag: wie ben Ik? zal het lezen van Mirjams zoektocht naar het Zelf zeker inspiratie en aanmoediging geven om op zoek te gaan naar ons eigen innerlijke licht.

José Gosschalk

Inleiding

Mijn eerste fruithap was gemaakt van een appel. Hoe kan het ook anders: mijn ouders hadden een appelboomgaard. Mijn moeder had er wat sap van een sinaasappel doorheen gedaan en het fijngemaakt, voordat ze het hapje voor hapje in mijn mond stopte. Ik hoefde alleen maar te slikken.

Een paar jaar later kreeg ik op school ander voer. 'Boom' was het eerste woord dat ik leerde lezen. Ik kreeg het per klank opgediend: b o o m. Ik leerde kauwen op letters. Langzaam begon zich onder mijn hersenpan iets te ontwikkelen waardoor ik woorden kon lezen. Daarna verslond ik boeken.

In de kerk was er maar één boek dat centraal stond, maar wel heel dik, met verhalen over Jezus. Daar werd me een klein stukje brood gegeven dat 'lichaam van Christus' werd genoemd. Daar werd verteld over God, die onzichtbaar was, die geen handen had en toch alles had gemaakt. Hoe vaak ik ook op deze zaken kauwde, ik kon er geen chocola van maken.

De meeste mensen spugen uit wat te taai is om doorheen te komen. Het is niet vreemd dat de kerken leeggelopen zijn. Of ze slikken het in één keer door zonder verdere vragen te stellen. 'Als de pastoor het zegt, dan is het zo,' of 'Wat in de Bijbel staat is letterlijk zo. Punt uit.'

Uitspugen of doorslikken, beide lukten me niet. Iedere keer bleef die ene vraag terugkomen: bestaat God?

Ik kreeg er een nare smaak van in mijn mond. Ik wilde 'Ja, Hij bestaat' héél graag doorslikken, maar alleen wanneer ik erop had gekauwd, wanneer ik het begrepen had. Ik wilde het niet geloven, ik wilde het niet aannemen, ik wilde zéker weten dat

Hij bestaat. Het was als een onoplosbaar raadsel dat ik móést oplossen. Het antwoord maakte nogal wat uit voor de verdere richting van mijn leven. Als God er zou zijn, dan was dat het belangrijkste wat er was en zou ik me op Hem richten. Als Hij er niet zou zijn, dan zou ik alles uitspugen wat me over Hem verteld was en een gewoon aards leven leiden, proberen gelukkig te zijn met leuke dingen doen, al wist ik dan niet wat de zin van het bestaan zou zijn. Gods bestaan zou dat van mij betekenis geven. Dan was ik geschapen door Hem, dan had Hij een bedoeling met mijn leven, dan werd ik gedragen door Hem, dan was alles goed, wat er ook zou gebeuren, omdat Hij er zou zijn. Maar hoe dan? Ik kreeg het niet doorgekauwd. Ik wist niet eens of mijn tanden daar sterk genoeg voor waren.

In dit boek neem ik je mee van mijn Godsvraag naar mijn antwoord. Het kan je helpen om zelf een antwoord te geven op de vraag of God bestaat. Maar als je aan het einde van dit boek neigt naar 'als Mirjam het schrijft, dan zal het wel zo zijn,' dan hoop ik dat je je verslikt. Dit is een boek om op te kauwen. Maar als het je lukt om het in verteerbare hapjes tot je te nemen, dan bestaat er geen hemelser gerecht.

1

God?

‘Pap, hoe weet jij dat God bestaat?’

We staan tegenover elkaar, ieder aan een kant van een rij appelbomen in de boomgaard, appels te dunnen. De appels hebben nog maar een centimeter of twee doorsnee. Als ze met te veel aan een tak blijven zitten, zullen het bij de oogst appels van vijf centimeter zijn. Daar krijgen we nauwelijks iets voor. Als ze de ruimte krijgen om te groeien, kunnen we er een mooie prijs voor krijgen en dus halen we nu het teveel eraf. Elke handbreedte moet ik één appeltje laten zitten, zo heeft mijn vader me geleerd. Mijn duimen doen zeer van het wegdrukken van de appeltjes, maar de zaterdag is nog jong en ik zal nog even door moeten. Plok, plok, plok klinkt het zacht door appeltjes die op de grond vallen.

‘Het maakt mij niet uit, Mirjam, of God ons heeft gemaakt of wij God. Hij is er gewoon.’ Het is duidelijk dat het voor hem geen issue is. Hij leeft vanuit het besef dat hij gedragen wordt door iets Groters – met een hoofdletter. Punt.

Bij mij staat er een vraagteken in plaats van die punt. Ik wil meer weten. Ik ben zeventien jaar, zit elke week met mijn ouders en tweelingzus in de kerk. Mijn drie oudere zussen wonen al op zichzelf. Ik vraag me af wat ik iedere week in de kerk doe, als ik niet eens zeker weet of God er is. Ik hou niet van raadsels waar ik de oplossing niet van ken. Bij wiskunde raak ik in

paniek als ik een som niet op kan lossen; het zweet breekt me dan uit. Zo voelt dit ook. Maar dan groter. In het kwadraat. Bij wiskunde is er nog een leraar die ik om hulp kan vragen als ik er niet uitkom. Bij de Godsvraag weet ik niet of er wel een mens is die me een antwoord kan geven dat ik kan bevatten.

Ik ben katholiek opgevoed in Biddinghuizen. Mijn ouders waren acht jaar voor mijn geboorte vanuit Brabant in het net drooggelegde Flevoland gaan wonen op een stuk land, waar ze appelbomen hadden geplant. Tegenover mijn ouders woonden Zeeuwen, daarnaast mensen uit Noord-Holland; andere buren kwamen uit Limburg. Mijn oudste zus was er destijds al, de tweede en derde zus moesten nog geboren worden, voordat mijn tweelingzus en ik de rij in 1978 zouden sluiten. De katholieke kerk moest nog gebouwd worden. De eerste tijd mocht de katholieke gemeenschap de protestantse kerk gebruiken en pasten ze de kerktijden op elkaar aan. Pas later werd aan de bestaande kerk een gedeelte gebouwd voor de katholieken, het gedeelte waarin mijn tweelingzus en ik gedoopt werden.

Het liturgisch centrum was twee treden hoger dan waar wij in de kerk zaten. Er stond een crèmekleurig altaar, dat bestond uit een marmeren blok met een tafelblad erop van hetzelfde materiaal. Op het blok waren vier dieren in goud te zien, het leken wel schapen. Boven het altaar hing Jezus aan een kruis. Links van het altaar stond een houten kathedr, waar de pastor de preek hield. Links tegen de achterwand hing een doek waar van alles op te zien was: een boomstam, vissen, een kruis. Ik zag God er niet op afgebeeld. Rechts tegen de achterwand stond een tafel, ook weer van crèmekleurig marmer, met daarop een kastje, tabernakel genoemd. Het had een stevige deur, als van een kluis. Hier zat het allerheiligste in, de hosties, de platte stukjes brood die 'lichaam van Christus'